

HINTS

JEZUS KON BIJ ZIJN TOEHOORDERS UITGAAN van een grote parate kennis van wat wij nu het Oude Testament noemen. Een paar woorden en de meeste toehoorders konden de zin afmaken en wisten ook waar het stond. In Zijn vergelijkingen maakte Jezus hiervan veel gebruik. Zo ook bij de gelijkenis van de zaaier zoals die te vinden is in Matth. 13, Markus 4 en Lukas 8.

EEN NATUURLIJK AMFITHEATER

De plaats waar volgens overlevering Jezus vanuit het scheepje de menigte toesprak, was er uiterst geschikt voor. Een steil half-komvormig dal met aan een kant open water vormde een natuurlijk amfitheater. De mensen op de helling hadden uitstekend zicht op het bootje waarin Jezus zat. Het vlakke wateroppervlak kaatste Zijn woorden naar de helling, dus Hij was zeer goed te verstaan.

Het verhaal was eenvoudig en iedereen kon het uittekenen. Ze maakten het jaarlijks mee. Een boer die graag wil zaaïen bereidt het land voor. Van de vruchtbare akker raapt hij de keien op en legt die op de erfscheiding met de burenen. Ze vormen daar een grensstrook die van niemand is en dus ook niet onderhouden wordt. Doornen en distels krijgen daar een kans en benutten die ook. Deels wordt dat getolereerd, want loslopend vee komt niet door zo'n haag. Zo'n doornstruik woekert en dijt uit. Tegen de tijd dat gezaaid kan worden, wil je toch paal en perk stellen aan dit onkruid. Dat is tegen het einde van de droge tijd. De doornen worden gecontroleerd afgebrand. De akker wordt geploegd. Nu is het wachten op de regen die het zaad doet ontkiemen. De goede grond ligt klaar. Het paadje waarover de boer loopt om bij zijn akker te komen en trouwens ook de buurman die naar zijn perceel gaat, is platgetreden. Het zaaigoed dat daar valt en dat bij de erfscheiding valt, maakt weinig kans. Dus de zaaier zal die stroken zoveel mogelijk mijden. Het zaad dat in de goede grond gevallen is, brengt een overvloedige oogst op; wel honderdvoudig!

HINT 1 DE ONGEPLOEGDE AKKER

Zij die horen en goed verstaan begrijpen de aanwijzing. Een ongeploegde akker komt maar twee keer in de Schriften voor: in Hosea 10: 12 en bij Jeremia in hoofdstuk 4: 3,4.

Zaai voor uzelf in gerechtigheid! Oogst in goedertierenheid! Ploeg voor uzelf ongeploegd land om! Het is tijd om de HEERE te zoeken, totdat Hij komt en gerechtigheid over u laat regenen.

Want zo zegt de HEERE tegen de mannen van Juda en tegen Jeruzalem: Ploeg voor uzelf ongeploegd land om! Zaai niet tussen de dorens. Besnijdt u voor de HEERE en doe de voorhuid van uw hart weg, mannen van Juda en inwoners van Jeruzalem; anders zal Mijn grimmigheid uitslaan als een vuur en branden zonder dat iemand kan blussen, vanwege uw slechte daden.

HINT 2 HONDERDVOUDIG

Die term komt zelfs maar één keer voor. In Gen. 26: 12 staat *Izak zaaide in dat land en oogstte in dat jaar het honderdvoudige, want de HEERE zegende hem*. In het Hebreeuws staat voor oogstte eigenlijk vond. Izak kreeg van God een overvloed omdat hij God zocht.

De boodschap is duidelijk; besneden? Daar gaat het niet om! Bekeer je hart van ongerechtigheid en zoek God en je zult meer dan overvloedig oogsten.

Paulus snijdt dit onderwerp in de Romeinenbrief ook aan (Rom. 2: 25-29) *Want de besnijdenis heeft wel nut als u de wet houdt, maar als u een overtreder van de wet bent, is uw besneden zijn tot onbesneden zijn geworden. Als dan een onbesnedene de verordeningen van de wet in acht neemt, zal zijn onbesneden zijn dan niet tot besnijdenis gerekend worden? En zal hij die overeenkomstig de natuur onbesneden is, maar die de wet volbrengt, u dan niet oordelen, die mét de letter van de wet en de besnijdenis een overtreder van de wet bent? Want niet hij is Jood die het in het openbaar is, en niet dát is besnijdenis die in het openbaar in het vlees plaatsvindt, maar hij is Jood die het in het verborgene is, en dát is besnijdenis, die van het hart is, naar de geest, niet naar de letter. Zijn lof is niet uit mensen maar uit God.*

OOK IN GOEDE GROND ZITTEN STENEN...EN ZE KOMEN BOVEN!

Als westerlingen hebben we soms wat moeite met de inhoud van een gelijkenis. Stenen van de akker halen is logisch. Minder logisch is het feit dat dit een jaarlijkse gebeurtenis is. Een keer de stenen goed uit de akker gezocht is toch voldoende? Nee, niet dus. Kanaän is een stenig land. De ondergrond zit vol keien en die werken zich omhoog. Als je het niet gelooft, doe dan maar eens deze proef: vul een glazen pot met een mengsel van grof en fijn grind. Door licht te schudden komt het grove grind ‘bovendrijven’. Natuurkundig is dit deels te verklaren doordat de beweging ervoor zorgt dat er kleine ruimtes ontstaan onder de grotere delen en dat die ruimtes worden opgevuld door het fijne materiaal. De ondergrond is altijd in beweging, is het niet door de mens dan wel door lichte aardtrillingen. Dit verklaart dat stenen zoeken een voortdurende bezigheid is.

Dit heeft ook een diepere betekenis: wij horen ‘goede aarde’ te zijn. Maar ‘stenen’ komen steeds weer boven. Het proces van het zuiver houden van de grond, onszelf dus, houdt nooit op.

MAAR WIE ZWEET?

De zaaier, de hoofdpersoon, in deze gelijkenis komt verrassend genoeg niet uitgebreid voor het voetlicht. De Zaaier doet het werk. De grond ontvangt het zaad en de regen laat het ontkiemen. *In de late regen vond ik U weer.*

Kortom God heeft het werk gedaan, wij hebben ontvangen en als wij bij Hem blijven groeit de vrucht. Ps. 1 Als een boom... ■